

## USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **FINBAU a.s.**, IČ 25563165, sídlem Měnin 440, 664 57  
zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Hladíkem  
sídlem nám. 28. října 1898/9, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**  
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2020, č. j. 25556/20/5000-10480-706239,

**takto:**

- I. Žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 30. 6. 2020, č. j. 25556/20/5000-10480-706239, **se odmítá**.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8 228 Kč k rukám Mgr. Jiřího Hladíka, advokáta HLADÍK & TAUBER, advokátní kancelář, v.o.s., se sídlem Brno, nám. 28. října 1898/9, do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- V. Žalobce **se vyzývá**, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo bankovního účtu, na který má být soudní poplatek vrácen.

**Odůvodnění:**

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 9. 9. 2020 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla k odvolání žalobce změněna rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 15. 10. 2019, č. j. 4354741/19/3000-31471-708424 – platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně, kterým byl vyměřen odvod do Národního fondu, a ze dne 15. 10. 2019, č. j. 4354788/19/3000-31471-708424 – platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně, kterým byl vyměřen odvod do Státního fondu životního prostředí.
2. Ze sdělení žalovaného ze dne 22. 2. 2022 plyne, že žalovaný „na základě posouzení obsahu žaloby a recentní judikatury Krajského soudu v Brně ze dne 7. října 2021, č. j. 62Af 89/2019-59“

podal podnět na přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí Generálnímu finančnímu ředitelství.

3. Generální finanční ředitelství rozhodnutím č. j. 27426/22/7700-40050-203903 ze dne 9. 5. 2022 nařídilo přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 30. 6. 2020, č. j. 25556/20/5000-10480-706239. Žalovaný následně dle § 123 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, rozhodnutím č. j. 26868/22/500-10612-706239 ze dne 21. 7. 2022, doručeným žalobci dne 22. 7. 2022, změnil žalobou napadené rozhodnutí tak, že byl změněn (i) platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně č. j. 4354741/19/3000-31471-708424 ze dne 15. 10. 2019, kterým byl vyměřen odvod do Národního fondu ve výši 4 013 132 Kč tak, že byl nově snížen odvod za porušení rozpočtové kázně z částky 4 013 132 Kč na částku 1 061 438 Kč, (ii) platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně č. j. 4354788/19/3000-31471-708424 ze dne 15. 10. 2019, kterým byl vyměřen odvod do Státního fondu životního prostředí ve výši 236 087 Kč tak, že byl nově snížen odvod za porušení rozpočtové kázně z částky 236 087 Kč na částku 62 438 Kč.
4. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce odvoláním.
5. Generální finanční ředitelství rozhodnutím č. j. 1749/23/7600-50500-050215 ze dne 27. 1. 2023 rozhodlo podle § 116 odst. 1 písm. c) daňového řádu ve věci odvolání žalobce proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č. j. 26869/22/5000-10612-706239 ze dne 21. 7. 2022, tak, že odvolání žalobce zamítlo a rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č. j. 26869/22/5000-10612-706239 ze dne 21. 7. 2022 potvrdilo.
6. Žalovaný soudu doložil doručenkou k rozhodnutí Generálního finančního ředitelství ze dne 27. 1. 2023, z níž plyne, že rozhodnutí bylo doručeno a nabylo právní moci dne 30. 1. 2023.
7. Z obsahu soudního spisu je tedy zřejmé, že napadené rozhodnutí bylo dle § 123 odst. 5 daňového řádu v přezkumném řízení změněno a původní (nyní napadené) rozhodnutí bylo nahrazeno rozhodnutím žalovaného č. j. 26869/22/5000-10612-706239 ze dne 21. 7. 2022 ve spojení s rozhodnutím Generálního finančního ředitelství č. j. 1749/23/7600-50500-050215 ze dne 27. 1. 2023. V nyní projednávané věci tak odpadl předmět řízení, neboť napadené rozhodnutí *de facto* zaniklo a bylo nahrazeno změněným rozhodnutím.
8. Soudu proto nezbylo, než rozhodnout o odmítnutí žaloby dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2019, č. j. 8 Afs 361/2018-49, které bylo publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 3951/2020 s právní větou: „*Dojde-li v průběhu řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ke změně žalobou napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení postupem podle § 123 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, odpadne předmět řízení, a nejsou tak již dány podmínky řízení o takové žalobě [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]“.*
9. V rámci odůvodnění citovaného rozhodnutí uvedl Nejvyšší správní soud: „*V případě změny rozhodnutí, jež mu takové zkrácení dle jeho tvrzení způsobuje, mohou nastat dvě situace. Jednak může být přezkoumávané rozhodnutí v přezkumném řízení změněno tak, že daňový subjekt již nepociťuje důsledky daného rozhodnutí jako zkrácení svých práv, jednak ovšem změna přezkoumávaného rozhodnutí nemusí daňový subjekt plně uspokojit, neboť důsledky přezkoumávaného rozhodnutí i se zohledněním provedené změny nadále považuje za nezákonné zkrácení svých práv. Rozhodným pro nynější věc přitom je, zda se daňový subjekt*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

*může proti původnímu rozhodnutí v nezměněném znění nadále účinně bránit u správních soudů, tedy mohou-li vůbec důsledky přezkoumávaného rozhodnutí představovat zkrácení jeho práv. Touto otázkou se Nejvyšší správní soud zabýval ve shora již citovaném rozsudku sp. zn. 7 Afs 143/2006. Posuzoval postup krajského soudu, který odmítl žalobu pro nedostatek podmínek řízení z důvodu, že žalované rozhodnutí bylo změněno v přezkumném řízení dle § 55b odst. 1 zákona o správě daní a poplatků tak, že byla daňovému subjektu doměřena daňová povinnost v odlišné výši, než byla původně doměřena. Krajský soud a následně i Nejvyšší správní soud v uvedené věci dospěly k závěru, že z důvodu takové změny nemohl již být daňový subjekt nadále žalobou napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech. Ačkoliv se právní úprava přezkumného řízení i s přijetím daňového řádu změnila (viz výše), i ve vztahu k nyní účinné úpravě citované závěry ob stojí (ostatně akceptoval je i výše již citovaný rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 3 Afs 99/2015). K výše uvedenému lze ještě dodat, že změna rozhodnutí v přezkumném řízení v sobě zahrnuje nejen implicitní vyjádření jeho nezákonnosti, ale i nápravu spočívající v novém (byť částečném) meritorním posouzení. Z takového důvodu de facto zaniká rozhodnutí v původním znění, které je zároveň nabazeno rozhodnutím ve znění změněném. Jedná se o odlišnou situaci, než kdyby změna rozhodnutí spočívala např. v pouhé formální opravě zjevných nesprávností (§ 104 daňového řádu)“.*

10. K situaci, kdy soud shledá podmínky pro odmítnutí žaloby až v průběhu řízení, Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí konstatoval: *„Stěžovatel skutečně mohl s ohledem na dobu vedení řízení a nařízení jednání ve věci včetně dokazování důvodně očekávat, že ve věci bude vydáno meritorní rozhodnutí (tedy že podmínky řízení jsou splněny). Přesto je nutno konstatovat, že dospěl-li krajský soud k závěru, že podmínky řízení splněny nejsou, neboť odpadl předmět řízení, nezbyvalo mu v danou chvíli nic jiného, než žalobu odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Jelikož tyto podmínky zkoumá ex offio kdykoliv v průběhu řízení, byl takový postup na místě, ačkoliv jej jistě krajský soud mohl a měl učinit výrazně dříve, neboť mu účastníci poskytli již v dřívější fázi řízení informaci, že napadené rozhodnutí bylo v přezkumném řízení změněno. Nutnost odmítnutí žaloby z uvedeného důvodu navíc podporuje i odborná literatura, podle níž musí po celou dobu řízení existovat předmět řízení (v tomto případě napadené rozhodnutí), přičemž k jeho zániku může typicky dojít právě zrušením nebo změnou přezkoumávaného aktu, např. v přezkumném řízení (srov. KOCOUREK, T. „§ 46 Odmítnutí návrhu.“ In: KÜHN, Z. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019.). K tomu je vhodné ještě dodat, že krajský soud nemá k dispozici procesní prostředky, jak v nastalé situaci namísto napadeného rozhodnutí přezkoumat dané rozhodnutí „ve znění“ rozhodnutí změnového“.*
11. Žalobce nemůže být nadále zkrácen na svých právech napadeným rozhodnutím, zároveň mu byla zachována možnost opravných prostředků v rámci daňového řízení, které žalobce využil, a nadále mu svědčí možnost brojit proti rozhodnutí Generálního finančního ředitelství č. j. 1749/23/7600-50500-050215 ze dne 27. 1. 2023 v zákonných lhůtách u správního soudu.
12. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.* Existence předmětu řízení – napadeného rozhodnutí, je esenciální podmínkou řízení dle § 65 a násl. s.ř.s. a s ohledem na zánik žalobou napadeného rozhodnutí nastala situace, ve které nejsou splněny podmínky

řízení, tento nedostatek (zánik napadeného rozhodnutí) je neodstranitelný a v řízení proto nelze pokračovat. Soudu proto nezbylo než žalobu proti napadenému rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2020, č. j. 25556/20/5000-10480-706239, výrokem I. tohoto usnesení odmítnout.

13. Výroky o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta
14. V případě nákladů řízení žalobce nicméně soud zároveň vycházel z § 60 odst. 8 s. ř. s., podle něhož, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud přiznat účastníkovi, který měl ve věci alespoň částečný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení i v těch případech, kdy tento zákon stanoví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.
15. Podle názoru soudu jsou v nyní projednávané věci dány důvody hodné zvláštního zřetele, které spočívají v tom, že žalovaný přistoupil k zahájení přezkumného řízení až po podání žaloby, v jejím důsledku a na základě změny vlastního právního názoru na věc, která se odvíjela od podané žaloby a soudní praxe Krajského soudu v Brně. Už z vlastního postupu žalovaného je zřejmé, že žalobce uplatnil své právo žalobou důvodně a, byť vyjádřil nesouhlas s pouze částečným uspokojením svého nároku jak podáním k soudu, tak prostřednictvím odvolání proti „novému“ rozhodnutí žalovaného, je nepochybné, že soud by v případě věcného přezkumu zrušil celé žalobou napadené rozhodnutí. Za této procesní situace má soud za to, že krátit žalobce na náhradě nákladů řízení by bylo v přímém rozporu s podstatou práva na soudní ochranu a spravedlivý proces, a to tím spíše v situaci, kdy se žalovaný postupem dle daňového řádu fakticky vyhnul postupu dle § 62 s. ř. s., tedy postupu směřujícímu k uspokojení navrhovatele, který je jako zvláštní institut změny napadeného rozhodnutí po jeho právní moci a po podání žaloby ke správnímu soudu výslovně upraven v s. ř. s. vč. všech souvisejících důsledků, tedy vyloučil posouzení otázky uspokojení žalobcem i soudem a vyloučil i případnou náhradu nákladů řízení s tím související.
16. Soud proto přiznal žalobci náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložil, ačkoliv dle obecné úpravy § 60 odst. 3 s. ř. s. by jinak právo na náhradu nákladů řízení neměl.
17. Žalobce byl v soudním řízení zastoupen advokátem dle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Této osobě dle § 35 odst. 2 s. ř. s. náleží odměna za zastupování. Pro určení její výše se užije vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Náklady řízení žalobce z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalobce. Odměna zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu za dva úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepsí žaloby) 2 x 3.100 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky 2 x 300 Kč. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 8.228 Kč včetně DPH.
18. Soud naopak nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení za podání ze dne 19. 8. 2022, neboť se nejednalo o podání na výzvu soudu a náklad na toto podání nebyl účelně vynaloženým.
19. Výrok o nákladech řízení žalovaného se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

20. S ohledem na skutečnost, že v dané věci byl návrh odmítnut ještě před prvním jednáním, rozhodl soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku dle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., k čemuž byla stanovena lhůta v délce 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Současně soud vyzval žalobce, aby mu sdělil číslo bankovního účtu, na nějž může být soudní poplatek vrácen.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 1. 2. 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.  
předseda senátu